

ERDÉLYI GAZDA

AZ ERDÉLYI GAZDASÁGI EGYLET

Megjelenik minden kedden egy iven és az egyleti tagoknak ingyen küldetik meg.

Nem tagok egész évre 2 frttal fizethetnek elő, féléves előfizetés el nem fogadtatik.

HIVATALOS

KÖZLÖNYE

Pénz- és értékküldemények az

ERDÉLYI GAZDA KIADÓ-HIVATALÁHOZ,
a lap szellemi részét illető közlemények az
ERDÉLYI GAZDA SZERKESZTŐSÉGÉNEZ
ezimzendő.

A hirdetési díjazabályzatot lásd az utolsó lapon

Szerkesztő bizottság: elnök **Paget János**; **Berde Áron**, **Szabó Sámuel**, **Szentgyörgyi József**, **Vörös Sándor**,
felelős szerkesztő: **Gamauf Vilmos**.

Tartalom: Burgonyavetés ősszel. r. — Milyen legyen a nép kezébe adott kaptár? **Dömötör László**. — Miként juthatunk korán termő gyümölcsfákhoz? **Lukácsi Aladár**. — Egyleti mozgalmak: Vál. ülés sept. 19-én. Méhész-egyleti mozgalmak: Vál. ülések jul. 31-én és sept. 22-én. — Egyveleg: Ertesítés. Pesti Hirlap. Mandola-fenyő. Gyümölcsfák bemeszelése. Gypszezett bor. Az új hordók kezelése. — Üzleti heti szemle. — Piaczi árak. — Hirdetések.

Burgonyavetés ősszel.

A legkitünőbb angol gazdák egyike: **James Howard** Bedfordban a múlt év october második felében a „Times” című laphoz levelet intézett, melynek tartalmát a burgonyának egy új mívelési módja képezi. Ezen ügy annyiból komoly megfontolást érdemel, mert a burgonya sok vidéken fontosabb termés, mint a gabona és számos népek megélhetésének s virágzó gazdasági üzletek forrása s alapja. Épen ezért indítva érezte magát az angol parlament egy bizottság kinevezésére, melynek feladata a burgonyatermés oly gyakran ismétlődő nemsikerülésének okáról és az azt elhárító eszközökről véleményt adni. Hogy ezen ügy megérdemli a kormány figyelmét, onnan tűnik ki, hogy Angolhonban az évi burgonyatermés 375 millió frtot képvisel.

Már 1879. év augusztus havában közölt a Times „Egy lelkész” aláírással beküldött levelet, melyben a burgonyának vetése october folyamában és november hó elején ajánlatik. Etermelési mód mellett felhozott indokok oly helyeseknek és elfogadhatóknak látszottak, hogy Howard azokat kísérlet által megvizsgálni elhatározta. A lelkész ajánlatának indoklására a következőket hozta fel:

Ha a burgonya tavaszig a pinczében van elhelyezve, akkor az, a mint ezt már tapasztaltuk, erős növekedésnek indul, minden burgonyarügyből hosszú halavány csírák fejlődnek. Ezen idő előtti és gyors fejlődés azonban okvetetlenül a gumók tenyésztére károsan hat és az így gyengített magburgonya nem

képes később a gombák által okozott betegségek ellen állani. Nem képesek azonkívül ezen a csirázás által gyengített maggumók egészséges és erőteljes növényeket létrehozni. Ha ellenben a burgonyát pincze helyett földfölötti fagymentes helyeken p. o. jól elzárható csürben vagy raktárban tartanánk, a baj még fokozódik, mert ha a légmérséklet magasabb, akkor a gumók elhervadnak és száradnak és a rügyek vagy szemek elhalnak; míg ha a burgonyát ősszel elvetjük, az úgy a fagyás, mint a levegő általi kiszáradás és kicsirázás ellen védve van. Tavasszal azután egész erővel és buján ki kel és sokkal jobb és nagyobb hozamokat ad.

A falusi papnak ezen indokai mindenesetre elfogadhatók. A burgonyának vermekben és kupaczkokban eltartásáról azonban, mely eltartási mód a legtöbb országban inkább szokásos, semmi említést nem tesz, vagy azért, mert ezen mód előtte ismeretlen (mert Angolországban nem is ismeretes), vagy azért, mert leginkább a kisbirtokost tartotta szem előtt, a ki ezen eltartási módot nem alkalmazza. Ezen utóbbi burgonya eltartási mód mindenesetre célszerűbb volna az előbbeni módoknál, ha a rothadás nem létezne, mely a kupaczkokban néha nagy pusztítást visz végbe. A kupaczbani eltartásnak előnyei azonban az őszi vetéssel is elérhetők, azon különbséggel hogy itt egyuttal a vetés is megtörtént és így időt reméltünk; de a gumók a betegség ellen jobban vannak megóva és nagyobb hozamot adnak.

Ezen előhozott indokok folytán **Mr. James Howard** 1879 év november elején bizonyos mennyiségű korai az ismert „Early Royal Ashleaf de Rivers” fajta burgonyagumót kötött talajba körülbelül 20 cm. mélyen vetette. Következő tavaszon martius 15—20-ig az ősszel vetett burgonya tözsomszédságában két sort ugyanazon fajta burgonyából vetett gumók a rendes időre kikelttek, míg az ősszel ültetettek ekkor semmi életjelt nem adtak, úgy hogy Howard már azt hitte, hogy a téli fagnak áldozatul estek, a mint azt kertésze már előre megjósolta. Azonban

három hét múlva az ősszel vetett gumók egyszerre igen erős indákat hajtottak, a nélkül, hogy csak egy gumó is elmaradt volna. Indájuk bámulatos gyorsasággal fejlődött és a tavasszal ültetetteket erőben és buja növényben túlhaladták. Gumójuk legalább három héttel előbb ért meg, mint a tavasziaknál a betegség mutatkozott. A tavasszal vetetteket a betegség megszállotta, úgy azokat is, melyek ősszel a talajban szándékosan meghagyattak a végett, hogy azokra a betegség befolyását észleljék.

A novemberben vetett burgonya kétszer oly nagy hozamot adott, mint a tavasszal vetettek. Többen követték már a falusi lelkész tanácsát hasonló jó sikerrel. Maga a lelkész pedig ezen burgonyavetési módot már 25 év óta gyakorolja és pedig egyenlően jó sikerrel. Ez évben magam is kísérletet teendek, melynek eredményéről e lapok t. olvasóit a maga idejében értesíteni el nem mulasztandom.

r.

Milyen legyen a nép kezébe adott kaptár?

Az „Erdélyi Gazda“ 1867. évi folyamában megírtam, hogy a nép számára a legolcsóbb kaptárt ajánljuk.

Megírtam és bizonyítottam tényleg, (küldtem belőle mustrát) hogy egy mozgó építményű kaptár 1 frutól kiállítható. Azóta 5 év múlt el, sokat tanultam, tapasztaltam és ma ismét vissza térek oda, hogy a nép számára a teljes Dzierzon-szerkezetű de olcsó kaptárt ajánljuk. Van ez idő szeriet sokféle jobbnál jobb átmeneti kaptár; csak hogy azok mind csak fél rendszerűek. A kezdő, a tudatlan méhészt kezében elvész gyakorlati értékük. Mert vegyük bár közülük a legökéletesebbet, a Sens-féle átmeneti kaptárt majdnem teljesen helyettesíti: addig a kezdőnél az csak annyi értékkel bír, hogy tiszta mézet ad; ha ugyan a kezdő ezen műtéthez is hozzá mer, vagy hozzá akar fogni.

A praktikus méhészt ezen átmeneti kaptárokból berendezheti törzseit télire; mert feleresztvén vagy ha önként fel nem megy: felfüstölvén vagy feldobolván az anyát a pót ládikába itt megvizsgálhatja és ha hibás, vagy öreg kieserélheti.

Ugy szintén mézzel elláthatja; tavasszal pedig etetheti, itathatja. Nem különben a rajzást éppen úgy a kezében tarthatja, mint egyéb mozgatható kaptárnál és pedig akként, hogy tavasszal, mikor már a rajzást várni lehet, de mielőtt még a méhek anyaneveléshez hozzáfogtak volna, az anyát feleresztvi a pótládikába s azután Hanemann-féle ráccsal elzárja fent, hogy alulra vissza ne mehessen. Fent lévén az anya, az egész törzs hatalmában van, intézhetem dolgát, úgy a mint legjobbnak tartom.

Azonban a kezdő méhészt nem úgy, ő látja ugyan, hogy közönséges kupos kassal volna dolga; csak hogy oly sokszor látott már szürbe és sarkantyus csizmába öltözött képviselő jelölt urat, szolgabíró urat, zsandár urat, adó-exequens urat, hogy bizony ő keme tanácsosabbnak tartja, a mozgósított kupos kaptárnak sem hinni.

Megbámulja, álmélkodik rajta, de hát biz ő meg nem

próbálja; mert hát csak mestersége van annak. Én tehát úgy látom, hogy olyan forma ez, mint mikor a dajka a gyermeket az ő hite szerént a könnyebb gyermek nyelvre tanítja előbb, t. i. apa helyett tata; sapka helyett paka; kenyér helyett teke, stb. Hogy azután a gyermek a már megszokott helyett — annál nehezebben — kénytelen legyen anya nyelvét újból tanulni. Ilyen formán van az átmeneti kaptárokkal is.

Kitűnőek azok a magok nemében és mi praktikus méhészek igen sok hasznát fogjuk venni. Merném azt mondani, hogy méhésünknak kiegészítő részei majdnem nélkülözhetlenek lesznek. De a népek nem valók. Nem valók már az áruknál fogva sem.

Mert 1 frt 50 kr, vagy éppen 2 frt 50 kr egy-egy kaptárrért — az már a népeknek sok.

Tehát két indokom van az átmeneti kaptár ellen. Az első az, hogy csak felét tanítja az okszerű méhészkedésnek, a másik felét máskorra hagyja s így kétszer tanít. A második pedig az, hogy minden igyekezetünk daczára csak drága az is.

Ezeknél fogva vissza kell térnünk oda, hogy a tökéletes rendszerű Dzierzon-kaptárt ajánljuk a népeknek is és az azzal való méhészkedést tanítsuk neki.

Azonban segitenünk kell a Dzierzon-kaptár azon hátrányán, hogy az ne legyen oly drága, miként megvételétől még a jó móddal bíró és a méhészt iránt igen nagy hajlammal viseltető egyének is vissza ne riadjanak. Őt — hét frt sok pénz, főként ha üzleti szempontból nagyobb mérvű méhésztet akarunk berendezni. Egy egész kapitális kell csak száz törzsből álló méhésztet berendezéséhez is. Pedig a méhésztet is csak úgy ér valamit, ha az nagyobb mérvben, üzleti alapokra fektetik. A kérdés tehát az: lehet-e olcsóbb kaptárokat előállítani; illetőleg lehet-e az ilyen olcsó kaptárokból okszerűleg méhészkedni? Én azt mondom határozottan, hogy igen is lehet. De ez a kérdés oly fontos, hogy okvetlenül szükséges, miszerint képzett méhészeink ne csak hogy hozzá szóljanak, hanem okvetlenül felfedezzék annak helyes útját és módját is. Én a magam részéről elmondom e tárgyban nézeteimet.

A mint már „A méhésztetnek télire való berendezése“ című cikkemben is hangsúlyoztam, itt is azt jegyzem meg mindennek előtt, hogy a méhe nap madár lévén annak a meleg az életető eleme.

Azt kell részére minden időben és minden viszonyok között elő állítani.

Ezt tudván, a méhészek általában minden igyekezetüket oda fordították, hogy a méhek lakát oly anyagokból és oly módon állítsák elő, hogy abban a méhek a megkivárató meleget télen is élvezhessék. Azonban általában téves irányt választottak; mert a mikor oda megy ki igyekezetük, hogy a kaptár (hasonlitsuk azt az emberi mezhez) oly meleg anyagból és úgy legyen szerkesztve, hogy az a legzordonabb időben is megvédje lakóit: az által a kaptárt rendkívül drágává teszik; mindazáltal a cél nincs elérve, mert a kaptár az idő minden viszontagságainak még akkor sem daczolhat.

Nem felel meg különösen a hózivatarok, a hó és esővel szemben, mert ezek mindegyike behatol a hézagokon; ha csak

ezen kaptárok egy légmentesen elzárható épületbe nincsek elhelyezve.

Ha pedig azokellenül szükséges, hogy az ilyen majdnem tökéletes kaptárokat is jó légmentes, tehát szintén sokba kerülő épületekbe kell elhelyeznünk, akkor felesleges volt a költségek a drága kaptárookra.

Egyébként azt hiszem, hogy nem is szükséges szerfelett bizonyítgatnom azt, hogy az olcsóbb kaptár, ha csak oly jól használható lenne, csakugyan czélszerűbb lak lenne, ugy a nép, valamint más méhészt számára is — erre minden méhészt rámondja az igent.

A fő kérdés tehát az: vajon az olcsóbb kaptár kellőleg használható lenne-e? vagyis, hogy megfelelné-e az a czélnek?

Én határozottan merem állítani, hogy ezen olcsóbb kaptár is csak ugy használható az okszerű méhészkedésre, mint a drága. Azonban használata azon feltételtől függ, hogy télire vagy száraz pinczébe, vagy más légmentesen zárható épületbe elhelyeztessék.

Sokan leirták és magasztalták a földbe való betemetését is.

Ha tehát ezen kaptárokbán a méhek télire jól érzik magukat, nem lesz nehéz őket azokban a nyár forrósága ellen is megvédeni; mert akkor viszont elhelyezhetjük őket árnyas szellős helyekre, vagy befedhetjük rosz melegvezető anyagokkal.

A lehetőség pedig meg van mind a kis, mind a nagy méhésztél, hogy kaptárait télire is nyárára is jól elhelyezze.

A kisebb gazdának van kamrája, padlása vagy pincze gádora, hol méheit megóvhatja a hidegtől; a nagyobb méhészt pedig 100 kaptárnál ha megtakaríthatott 500 frtot, ezen pompás légmentesen zárható méhest vagy kamrát építhet.

Milyen legyen most már ezen olcsó kaptár alakja és anyaga?

Én legczélszerűbbnek tartom a felülről kezelhető, közönséges (ferslog) láda alakú vagy ládából összetakolt kaptárt egy emeletre t. i. az u. n. fiókokat.

Mert ezen fiókokból kettőt-hármat egymásföle helyezhetvén, erős törzseket tarthatunk, egyesíthetünk és egy általán ezekkel bármiféle műtétet könnyen végezhetünk.

S miután nincs szükség ajtókra, elég a fedő és aldeszka.

Azonban csinálhatók ezen fiókok szalma vagy gyékény fonatból is, csak hogy azok négyzetűek és a keretek befogadására alkalmasak legyenek.

Ezen fiókok jó használhatósága mellett magam is bizonyosságot tehetek; mert több éven át méhészkedtem ilyenekkel de bizonyosságot teendő Brozik Károly a békésmegyei méhészteti egyesület titkára és vándortanára is, ki ezen rendszerű kaptárokkal már huzamosan méhészkedik és azok czélszerűségét már régóta tapasztalja és magasztalja.

Szóljanak hozzá a praktikusabb méhésztetek is, hogy eltalálva a legjobbat megtartsuk és ajánljuk azt.

Buda-Pest.

Dömötör László,
az országos méhészteti-egyesület
titkára.

Miként juthatunk korán termő gyümölcsfákhoz?

Hogy a gyümölcsstermelés nem oly mérvben üzetik mint az kívánatos lenne, annak egyik legfőbb oka az, hogy míg egyéb növények már az első évben nyujtanak hasznot, a gyümölcsfa csak évek múlva válik termővé és csak több év után fizeti ki fáradságunkat.

A gyümölcsfa termését, termőképességét, kétségen kívül nem egy körülmény, adott helyzet befolyásolja, sőt mi több, a fának egyéni természete is; melynél fogva az több vagy kevesebb hajlandósággal bír a termésre, fontos tényezőként szerepel. A gyümölcsfák termését, termőképességét illetőleg, a következőkben állapodhatunk meg:

Befolyásolja ezt elsősorban: a talaji és égálji helyzet, melynél fogva fának kedvező körülmények között lévén, korai és bőséges termést nyujtanak, továbbá a gyümölcsfaj és válfaj, mely szerint azok faji, válfaji természetüknél fogva korai és bőtermők lehetnek, vagy ennek ellenkezője és a mennyiben bizonyos faj vagy válfaj egyéni természete kedvező helyzet és körülmény közé jutott, avagy helyzete kedvezőtlen. — Ezek után fontos szerepet játszik még az alany, melybe az ojtás történt, így: törpe alanyba ojtva fának korábban és bővebben fognak teremni. Végül a fa életkora, mely szerint hajlandó a gyümölcsstermesre, — szintén tényezőként vehető fel.

Befolyásolja ezek után a fák termését, termőképességét a fának ápolása és gondozása, a nyésés és számos műtét, minek a fa alá vettek, mint: többszöri átültetés, gyökérvisszavágás, a fa felső részén történő érvágás, gyűrűzés, a hajtások locsipése, a vesszők letördelése és guzsás csavarása, az ágaknak föl- vagy lehajtása stb.

Eltekintve mindazon természetes, az adott természeti okoktól: mint a talaji és földrajzi fekvés, faj és válfaj s több ilyenek, talán nem épen érdektelen elmondanom, hogy mily műtét alá vessük fainkat, hogy azoknak korábbi termését elősegítsük.

Tett tapasztalataim nyomán álljanak itt a következők:

Ősszel, vagy ha a helyzet ugy kíváná, kora tavasszal, — ha saját magunk nem rendelkezünk 4—5 éves ojtványokkal — rendeljünk valamely faiskolából ily kora fákat, tekintet nélkül a válfajra, (azonban ojtványoknak kell lenni) csak hogy a fák erős növéseik, jó s gazdag gyökérrzel bírjanak. — A fa korónája ne legyen alacsony, hanem közép magas; legalább egy méternyi magasságban történjék a korona széjjel-ágazása s legalább 2—4 főág képezze a koronát.

Beültetés előtt a gyökérrzet rendszeres megmetszése és a korona fő ágainak részbeni megkurtítása hajlandó végre.

Ha a faültetést ősszel végeztük s a korona főbb ágainak megkurtítása következtében a tavasz nyitásával erőteljes hajtások mutatkoznak, mely esetben a fának bő nedv-keringése (nedvmenete) van s rendelkezünk jól elített, ki nem hajtott és ki nem száradt ojtóvesszővel, április hóban az általunk ohajtandó válfajt kiválasztva a fát beojtjuk: ellenkező esetben, ha tavasszal ültettük volna át a fát, vagy ha ősszel is, de bő nedv nem mutatkozik, a mezeiben a hajtások felette gyengék lennének, a következő tavasszal hajtjuk végre az át-ojtást.

Az ojtást akként kell végeznünk, hogy az átültetés alkalmával megkurtított főágakat jól vissza vágjuk, körülbelül, hogy az elágazás kiindulásától kezdve 20—40 centimeter maradjon meg s ott ojtjuk be, legelőnyösebben egész- vagy fél-héj alá való ojtást használva.

Megeredvén az ojtás, az oda ferradt ojtóvesszőből jön 2—3 hajtás létre s ezen hajtások június hó végéig mintegy 20 centimeter hosszúak lesznek, míg kedvező körülmények között 30—40 cm. hosszúságot is elérhetnek.

Midőn ezen hajtások a feletti hosszúságot elérték, vagyis június vége felé, midőn még az évi hajtások első növéseit be nem fejezték, minden hajtásnak hegyét 1 centyre lecsipjük s ha csak hamar ismét újból hajtának ezen lecsipett hajtások, a következő hónapban ismételjük a lecsipést.

A következő év tavaszán nem szabad megnyesni a fát, legfőképpen ha egyes beasó vesszők a korona elferdülésére engednek következtetni, azon hajtásokat egészen eltávolítjuk. A második és harmadik évben az ujjannan kijövő (hajtó) hajtások hegyeit mindig június hóban lecsipkedjük, ha netalán pedig a hajtások nagyon fölös számban jönének létre, az eltávolítandókat még nyáron át eltávolítjuk.

Igy eljárást követve az eredmény nagyon kielégítő, mert az át-ojtást követő évben fánk már néhány gyümölcsöt hoznak, a harmadik évben pedig a fa terméssel egészen megrakva leend.

Ezen körülmény abban leli magyarázatát, hogy a már egyszer beojtott fába ha még egyszer ojtunk, az korábban és gazdagabban terem és mert ha a meglevő koronát, az egyes ágakat mélyen visszavágjuk, a levágott rész helyre pótlására a fa erősen nő, mi a nemes hajtásokban mutatkozik és mi ezen erős növést, hajtást, növéseben visszatarthatjuk, vagy helyesebben a nedveket visszaszorítjuk, a termőüregyeknek ki kell fejlődniük s így a fa termést hoz.

A további években azután nyosás alatt is tarthatjuk a fát, vagy oly gondozás-ápolásban részesítjük, mint rendes körülmények között, — mert ha a fa már termésnek indult, az folytonosan termésben is marad.

Megjegyzem végül, hogy ily kezelésben csak is az almárok mint: almát és körtét részesítjük; a esontárok amugy is hajlandósággal bírnak a korai termésre, ezeket így kezelünk egészen fölösleges.

Különösen azoknak, kik kisebb házi kerttel rendelkeznek

vagy az udvarban ohajtanak néhány gyümölcsfát, ezen eljárást ajánlhatom.

(Nép kertésze.) : **Lukácsy Aladár.**

Egyleti mozgalmak.

Választmányi ülés 1881. szeptember hó 19-én.

Tartatott alelnök Báró Jósika Sámuel elnöklete alatt, jelen voltak: Demeter Károly, Berde Áron, Veress Ferencz, Páll Sándor, Szenkowich Márton, Szentgyörgyi József, Tompa Károly, egyleti ügyvéd és Gamauf Vilmos, egyleti titkár.

228. A szeptember 5-iki ülés jegyzőkönyve felolvasatván, —

a mai ülés jegyzőkönyvének hitelesítésére Páll Sándor, Veress Ferencz és Szenkowich Márton tagtársak kérték fel.

229—230. A köztelki kutra beérkezett ajánlatok közül, —

Walser offertje egy vas szivattyus kut iránt, mint legolcsóbb azon feltétellel elfogadtatott, ha annak fagymentessége egyáltalában, a megfelelő vízmennyiség pedig különösen legalább két évre biztosítva leend.

231. Egyleti titkár jelenti, hogy a köztelki új faiskolák 1882 őszén fognak első ízben eladásra kerülni s e csemeték ára iránt kérdést tesz, —

a csemeték ára változatlanul az eddigi 30 krajczárban marad darabonként, a csomagolás azonban a kertészszel kötött szerződés értelmében lesz már a jelen évtől kezdve számitandó.

232. Ministerium 31,559. sz. a. tudatja, hogy az orsz. gyümölcsészeti- és konyhakertészeti kiállítás october közepére lett elhalasztva, —

miután a rendező orsz. magyar gazdasági Egyesület ezen elhalasztásról már augustus 15-én értesítettet, — tudomásul szolgál.

233. Egyleti titkár a gyümölcs-kiállítás érdekében Budapestre tett utjáról terjedelmes jelentést tesz és collectiv tárlatunk hozzávetőleges költségszámítását bemutatja, —

igazgató választmány a jelentést helyeslő tudomásul vévén, a költségvetést az egyleti titkár előterjesztése szerint megállapítja és annak fedezetéről intézkedik. A szövetek, czimerek, zászlók, fatányérok stbi más alkalommal is használhatók lévén, ezek a beszerzésiár egy ötödének leütésével leltárra fognak vétetni, mi által a jelen kiállítás költségei lényegesen csökkenteni fognak. Miután azonban az elérendő cél fontossága mellett is a megszavazott összeg egyletünk anyagi viszonyaihoz képest igen tetemesnek mondható: igazgató választmány bizton elvárja a rendezéssel és beszerzésekkel első sorban megbízott egyleti titkártól, hogy a kiadás összege mindenesetre a felvett summán belül fog maradni s hogy a diszítés rovatán nagyobb költsékezés az előírtnál történni nem fog. —

Hitelesítik :	Báró Jósika Sámuel,
Veress Ferencz,	egyleti alelnök.
Szenkowich Márton,	Gamauf Vilmos,
Páll Sándor.	egyleti titkár.

Méhész-egyleti mozgalmak.

Választmányi ülés 1881. jul. 31-én.

Tartatott Voith Gergely ig. alelnök elnöklete alatt, jelen voltak még: Pánkóczki Ferencz, Tamási János, Balla Pál, Gombos Gergely, Tulogdi Sámuel első alelnök, Schiling Rudolf és Szentgyörgyi Lajos egyleti főtitkár.

22. Az április 24-én és jul. 2-án tartott gyűlések jegyzőkönyvei fölolvastatván, helyben hagyattak s a mai ülés jegyzőkönyve hitelesítésére Balla Pál és Gombos Gergely tagtársak kéretnek föl.

23. Elnök beterjeszti a Bak Lajos műasztalos tagtárs által készített egyleti méhszin-pavillon-tervezetét és költségvetését, melynek tárgyalásánál hosszantartó eszmecsere fejlődött ki, — s daczára annak, hogy 1500 frtra van téve előirányzati ára — jó reménység fejében a Miniszter ur ő nagyméltóságához történendő fölterjesztése elhatározatott, — melynek mielőbbi eszközlésével az elnökség bízott meg.

24. Titkár elérkezettnek látván idejét annak, hogy az egylet köztelek után lásson, hová a legközelebbi tavaszra építendő méhészet állíttassék, indítványozza, hogy e tekintetből a bizottság neveztesse ki, mely rövid idő alatt az eredményről jelentést tegyen; — a választmány titkár indítványát magáévá tevén, a bizottság tagjaiul Voith ig. alelnök, Pánkóczki Ferencz, Bak Lajos, Gombos Gergely és főtitkár kéretnek föl.

25. Szintén egyleti főtitkár indítványa folytán utasítja a választmány az elnökséget, hogy a helyi, károsítólag ható mézszüretelés szabályozása tekintetéből Miniszter ur ő nagyméltóságához föliratot terjesszen, hogy a teljes reménnyel kecsegtető orvosló válasz ideje korán leérkezessék.

Egyidejűleg arra is utasított elnökség, hogy Hutflesz és más mézszedőket és szüretelőket személyesen is figyelmeztesse az okszerűbb kezelés módozataira, — hogy így lehető korlátok közé szoríttassék az eddig méhészetünkre anynyira zsibbasztólag ható veszedelmes eljárás.

S még néhány kevésbbé fontos tárgy elintézése után félnyolczkor a gyűlés véget ért.

Hitelesítik:	Voith Gergely,
Balla Pál,	alelnök.
Gombos Gergely.	Szentgyörgyi Lajos,
	egyleti főtitkár.

Választmányi ülés 1881 szept. 22-én.

Tartatott ig. alelnök Voith Gergely elnöklete alatt, jelen lévén még: Tulogdi S. első alelnök, Albu József egyleti altitkár, Gebhardt Döme, Gombos Gergely, Tamási János, Voith János Déésről és Szentgyörgyi Lajos egyleti titkár.

26. A jul. 31-én tartott ülés jegyzőkönyve fölolvastatván, hitelesítést nyert — s a mai jegyzőkönyv hitelesítésére: Gebhardt Döme és Albu József kéretnek föl.

27. Elnök jelentí, hogy ugy a mézszüretelés, valamint a méhszin és vándortanár ügyekben a fölterjesztések minister ur

ő nagyméltóságához teljesítették — mely jelentés kapcsán egyszersmind örömmel tudatja, hogy a magas válaszok s fölterjesztéseink mindannyijára le is érkeztek és pedig első tekintve nem épen óhajtott módorban, a mennyiben határozott intézkedésről sem szó, sem semmi. De a melyet illetőleg reményét fejezi ki minister ur ő exellentiaja, hogy az egyleti elnökség komoly utasításait az illetők eo ipso respectálni fogják s további működésük által nem fogják újabb meg újabb zaklatásoknak s illetve károsításoknak tenni ki a méhtulajdonosokat.

28. Az egyleti méhszin illetőleg Miniszter ur ő nagyméltósága kegyeskedett sept. 13-ról keltezett válaszában értesíteni Egyletünket, hogy a kért 800 frt megadja s már a közeledő ujév első napjaiban az egylet rendelkezésére bocsátja, hogy a kellő időre a méhszin elkészíttethessék.

Az erdőlyrészi vándortanári állomásra megválasztott s ajánlatba hozott Szentgyörgyi Lajos egyleti főtitkárt jóváhagyó tudomásul veszi s részére az egylet által kért 300 frt évi államsegélyt azonnal kiutaltatni kegyeskedett mihelyt jelentést kap minister ur ő nagyméltósága affelől, hogy az illető tanári működését megkezdte.

Minister ur ő nagyméltóságának jelzett s már több ízben tapasztalt kegyes tetteiért igazgató választmány hodoló föliratot határozott küldeni — mély köszönettel fogadván atyai cselekményeit.

29. Elnök fölhívja a választmány figyelmét azon körülményre, hogy az egylet részére néhány pár méhcsalád szereztetnék — a választmány helyeslőleg vévén elnök felhívását, megbizsa Gebhardt Döme és Albu J. egyleti altitkár tagtársakat, hogy még september folytán 20 jó méhcsaládot szerezzenek.

30. Titkár indítványozza, hogy a már minister ur ő nagyméltósága által is megerősített erdőlyrészi méhészeti vándortanár részére némi tájékoztató utasítás dolgoztassék ki, az igazgató választmány magát a kinevezettet bizza meg egy tervezet kidolgozásával, kérve, hogy azt lehető rövid időn a való elő terjessze.

31. Igazgató alelnök indítványa következtében Fiedler Tamás ur az egylettel szemben többször tanusított szives készségeért tiszteletbeli altitkárrá választatott.

Hitelesítik:	Voith Gergely,
Gebhardt Döme,	ig. alelnök.
Albu József.	Szentgyörgyi Lajos,
	egyleti főtitkár.

EGYVELEG.

— Értésítés. Miatán az e hó 8-ára kitűzött nagyutcai szőlő termésének elárverezése tévedésből a kijelölt óránál korábban lett megejtve, — ezennel a folyó hó 14-én a z P é n t e k e n d é l u t á n n é g y ó r a k o r tartandó újabb árverezésre a t. érdeklődőket ezennel meghívom. Kolozsvárt, 1881. october hó 10-én.

Szabó József,
egyleti alelnök.

— A „Pesti Hirlap“, mint hozzánk beküldött mutatványszámokból és előfizetési fölhívásból látjuk, a legnagyobb terjedelmű és leggazdagabb tartalmu napilapok egyike, a mellett, hogy a legolcsóbb is. (Előfizetési ára egész évre 14 frt, félévre 7, negyedévre 3 frt 50 kr, egy hóra, 1 frt 20 kr.) Megjelenik mindennap egy és három negyed iven, vasárnapokon pedig két es féliven, számös rovatl és 15—25 részint politikai, részint szépirodalmi, szatyrikus és ismeretterjesztő tartalmu közleménnyel. Közöl mindennap regényt, beszélyt, két-három tárcát és amellet hetenként többször gondos kivitelű illusztrációkat. Mellékletül azonkívül zenedarabokat és térképeket is nyujt olvasóinak. Ily sokoldalú és változatos tartalommal egyetlen más fővárosi napilap sem jelenik meg. A „Pesti Hirlap“ iránya nemzeti, független minden irányban. Küzd Magyarország önállásáért, gazdasági függetlenségeért, az igaz liberalizmusért. Vezércikkeit a legkitünőbb publicisták és parlamenti korifeusok írják: Eötvös Károly, Hoffmann Pál, Lukács Béla, Pulszky Ferencz, Törs Kálmán. Számos dolgozótársa közül legyenek még megemlítve: Borostyáni Nándor, Erdélyi Gyula, Győri Vilmos, Hevossi József, Jakab Elek, Kászonyi Dániel, Kakuja Gyula, Kenedi Géza, Mikszáth Kálmán, Pulszky Károly, Radó Antal, Rudnyánszky Gyula, Szana Tamás, Szemere Attila, Ujvári Béla, Váradi Antal stb. A „Pesti Hirlap“-ra a hó bármely napján lehet előfizetni a kiadóhivatal (Budapest, nádor-utca 7.) megkeresésre azonnal díjtalanul küld mutatványszámokat.

— Mandola-fenyő, *Pinus pinea* kapható a selmeczi m. kir. erdész-akadémia botanikus kertjében. A csemeték egy évesek 15 centimeter magasak ingyen állnak rendelkezésükre mindazoknak, kik 10—12 példányt kapni akarnak. Az akadémia csak a csomagolási költséget számítja fel, mert hely szűke miatt ott kiteletetni nem lehet, szabadban pedig megfagy. Érdeklődők forduljanak Fekete Lajos tanár urhoz Selmeczen, ki ebbeli megkeresésekre intézkedni fog. —

— A gyümölcsfák bemeszelése kellő időben alkalmazva igen hasznos, de máskor a fákra nézve káros. Abemeszelésre legjobb azon időszak, mikor a fák lombjukat levette téli álomra készülnek, mert ilyenkor térnek nyugalomra a különféle rovarok, a pillangók némely fajtái, ezek pedig a kéreg repedései közé rakják petéiket, melyekből meleg tavaszi napokon a leginkább pusztító hernyók fejlődnek. A fának elágazásukig való bemeszelése által a pillangók költési, illetőleg tojáslerakási helyei elzártnak. E mellett a méz boríték a zord téli idő ellen is védi a fákat és emiatt azon oldalon kell őket jobban bekenni mézszel, a mely felől a viharok gyakoribbak. Tavasszal azonban a mézréteg nem akadályozza meg egy bizonyos hangyafajnak a fára felmenetelét a kéreg likacsait pedig eldugaszolván, a külső lég behatolását és a respirációt megnehezíti épen a tenyészés legfontosabb szakában. A legtöbb esetben azonban a téli esők s viharok a fákról a mézskérgyet lemossák.

(M. F.)

— Értesítés. A borászati kormánybiztosságtól a következő tudósítást vettük: A gypsztartalmu boroknak Franciaországba való bevitele tárgyában a francia kereskedelmi minster annak idején kimondotta: hogy a literenként több mint 2 gramm gypszet tartalmazó borok Franciaországban be nem vihetők. Miután azonban ezen intézmény az erősebben gypszezett Spanyol borokra nézve egy jelentőségű lett volna az általános prohibítív tilalommal s mert kimutatva lön, hogy a bor literenként 8 grammig terjedő gypszet tartalmazhat, a nélkül, hogy az emberi szervezetre káros hatással lenné, ennél fogva a Spanyol kormány közbenjárására a Francia kereskedelmi minster fenérintett intézkedését hatáyon kívül helyezte. —

— Az új hordók kezelése. Az új hordókat a bor befogadására elő kell készíteni. A tölgyfa sok csersavat tartalmaz, mely keserű és összehúzó izzal bir. A bor az elő nem készített hordókból kivonná ezen anyagot és ez által teljesen élvezhetlenné lenne. Az előkészítésnek célja épen az, hogy a csersav a hordó fájából bizonyos mélységig kivonassék. E tekintetben legjobbnak bizonyult a következő eljárás: Az új hordó először is forró vízzel kiforráztatik; ha sok és nagy hordókat kell előkészíteni, sok munka kimélhető meg ez által, hogy a hordozható gőzfűlesztő készülékből a forró gőz egyenesen a hordóba eresztetik. A hordónak forró vízzel vagy gőzzel kellő mértékben való kimosatása után szükséges ezt néhány napig naponként kutvizzel tele meríteni, egy nap múlva a régi vizet kieresztve a megtöltést ismételni. A kibocsátott viz mindig tisztább, szagtalanabb és iztelenebb s végre egészen tiszta lesz. A kibocsátott vízben a csersav naponkénti kevesbedéséről zöld vasvitriol oldattal győződhetünk meg. Ezen célra jó néhány kémcsövet kéznél tartani; egy ilyet félig megtöltünk a kiöntött vízzel és erre öntsük a vasgálicz vizoldatát, ha sok a csersav, a folyadék azonnal sötét feketés-kék lesz. A következő napokon a folyadék színe mindig világosabb lesz, de még akkor is kapunk csekély fokú kékes színt, ha a hordóból kiöntött viz tökéletes tiszta, mi arra mutat, hogy még mindig vonatik ki általa csersav a hordóból. Ezután minden akó hordótartalomra négy lat konyhasót oldunk fel forró vízben s azt azon forróban a hordóba öntjük. A sósvíz betöltetvén, a hordót jól meg kell hengergetni és forgatni, hogy a só-lé annak fájával mindenütt érintkezzék; ezután felállítják egyik fenekére s egy órai állás után ismét jól megforgatva a másik oldalára állítjuk. Ezen eljárás néhányszori ismétlése után a só-lé kiöntetik és a hordó tiszta kutvizzel mosatik ki. Erre felforralt ujbort vagy mustot töltünk a hordóba, vagy igen kevés bort tartunk benne néhány hétig, mikor is a hordó a bor befogadására kész. A francziák őszi baracklevél-forráztatot ajánlanak a forrázásra, ezután pedig borszeszszel vagy égett borral való kiegészítést; nálunk szőlő vagy diófalevél-forráztatot használnak ugyan erre. Minden forrázási mód közt legjobb a hordóknak forró gőzzel való kezelése mivel ez által legjobban és leghamarább elérhető az, hogy a csersav és mindenféle oldható anyag a hordóból lehető legtökéletesebben kivonassék, nagyobb bortermelőknek e miatt a gőzölgető készülék nagyon ajánlható a megszerzésre. Új hor-

dők kilugozásának egy másik módja a mésvizzel való kilugozás; ez úgy történik, hogy égetet meszet forró vízzel beol-tunk, ehhez annyi forró vizet adunk, hogy mésviz képeztessek. Ezt beöntjük a hordóba, meghengereljük a hordót jól és 6 óráig hagyjuk benne a mésvizet állani, ezután ki hagyjuk azt folyani, a hordót többször forró vízzel, végül hideg vízzel ki-mossuk. A esersav azonban ily módon nem vonatik ki oly jól a hordóból, mint az előbbi eljárás segélyével.

(M. F.)

— A kőszénkátrány a fák sérülésének be-kenésére czélszerűen használható. Alkalmazásánál nagy gond fordítandó arra, hogy a kátrány nyers fa felületére ne jusson, így például igen jól használható elfenesedett faroszek fedésére, ott azonban, hol még élő fával jó érintkezésbe, várni kell addig míg a seb felülete megszárag, mert ha nedves, élettelen sebfe-lületre jut, kivált a tavaszi nagy nedvámkor, a kátrány leszí-várog a fa edényein át s annak egy részét creosot tartalma miatt előli, úgy, hogy például tavaszi fametszéskor, ha a metszési fe-lület kátránnyal kenetett be, a csonkkól meg jó egy darab el-halt, úgy, hogy új metszést kell tenni. E miatt emeltek a gyü-mölcstenyészők használata ellen számos panaszt — melyet mi is közöltünk annak idején — de a bajok a jelen utasítás szem-mel tartása mellett elkerülhetők. A kátránnyal bekent sebeket a rovarok nem támadják meg s nem használják fel fészkelésre, ezenkívül az így kezelt sebek beforradása is sokkal gyorsabban történik, mint más kenő anyaggal. Oly sebekben, hol csupán a kéreg halt el, de a hancs még ép, úgy hogy romélnél, hogy ebből sarjadások által új kéreg nő, semmi esetre sem használ-landó kátrány, de felolvasztott oltóviasz. A kátrányt legjobb forróan alkalmazni, mert így hamarabb beszárad s nincs kellemetlen szaga, mi a nyers kátránykenésnek fahamuval behintése által is elérhető.

(F. É.)

Üzleti heti szemle.

(A „Pesther Lloyd“ nyomán.)

Gabona és gyapjúpiacz Budapest, 1891. október 2-ától október 8-áig.

B u z a szilárd üzlet, forgalom 12,000 metermázsa, ár 13 frt.

R o z s lanyha üzlet, forgalom 4000 metermázsa, ár 8 frt 80 kr.

Á r p a jó üzlet, forgalom 8000 metermázsa, ár: takar-mányárpa 7.40 frt, seres árpa 9.50 frt.

Z a b szilárdabb üzlet, forgalom 2000 metermázsa, ár 7.90 frt.

T ö r ö k b u z a lanyha üzlet, forgalom 18,000 metermázsa ár 6.65 frt.

G y a p j u. A múlt héten a piacz ismét csöndes volt, mert a múlt heti erősebb forgalom folytán a tulbjdonosok na-gyobb árakat követeltek, mit a vevők megadni vonakodván, minden üzlet költése nélkül elhagyták a piacot. Főveny gyapju vásárlására tömegesen jelentkeztek a vevők, költések azonban o

faju árunál nem jöttek létre, mivel az árak az eddigiekhez ké-pest nagyon magasra emelkedtek fel.

G a b o n a - á r a k :

minimum és maximum: Budapest oct. 8. | Bécs oct. 8.

Buza	12.60 — 13.45 frt	12.30 — 14.10 frt
Rozs	8.60 — 9.00 frt	9.40 — 10.10 frt
Árpa, takarmány	7.20 — 7.60 frt	— — — frt
Árpa, szeszfőzésre	7.80 — 8.40 frt	9.25 — 10.25 frt
Árpa, seres	— — — frt	10.75 — 11.50 frt
Zab	7.35 — 8.40 frt	7.45 — 8.55 frt
Törökbuza	6.40 — 7.47 frt	7.40 — 7.75 frt

Budapesti marhavásár oct. 6-ikán. Összes felhaj-tás 2161 db. nagy és 3116 drb. apró marha. Ebből elada-tott 38 db. bika, 885 db. ökör, 800 drb. vágó tehén, 265 db. fejős tehén, 173 db. bival, 424 db. borju, 2692 db. birka. Árak: bika darabonként 72—154 frt, ökör páronként 176—324 frt, vágó tehén páronként 133—297 frt, fejős tehén darabonként 83—196 frt, bival páronként 165—245 frt, borju darabonként 12—37 frt, birka párja 7—13 frt. Húsarak 100 kilonként: ökör-hús 47—50 frt, tehénhús 47—48 frt, borjuhús 56—80 frt, bivalhús 44—47 frt.

Bécsi marhavásár oct. 4-ikén. Összes felhaj-tás 2469 drb és pedig 1203 drb. magyar, 1101 drb. lengyel és 132 drb. német fajta, melyből — drb. ökör, — drb. tehén, — drb. bika és — drb. bival. Árak 100 kilonként: magyar hizó 55—61 frt, lengyel 56—59 frt, német 56—61 frt, tehén — — frt, bika — — frt, bival — — frt. Lábán dara-bonként — — frtot fizettek.

Kőbányai sertésvásár oct. 8-án. (Az első ma-gyar sertésbizlaló és kölcsönelőlegező részvénytársaság jelen-tése.) Igen kedvezőtlen berlini vásári jelentések nyomása alatt a heti üzlet lanyha hangulattal kezdődött, mely azonban gyor-san élénk fordulatot vett, mivel exportvevők mind annak da-czára, mult héthez képest sokkal nagyobb mennyiségeket szil-árd árakon vásároltak be. És mindazonáltal, hogy a felhajtás a szükségletet felülmutta, az irány élénk vételkedv mellett szilárd maradt.

Jegyzett árak: magyar válogatott áru 250—300 klgr. nehéz 57—57½ kr. csekély minőségű 56½ kr. 180—220 klgr., nehéz 57—57½ kr. Öreg 300 klgr. tuli 56 kr., vidéki sertés 55—56 kr. Transitóban: szerbiai 56¾—58½ kr, romániai 56—57½ kr., tüskés 53½—55½ kr.

Takarmány árak: tengeri bánati 6.95 frt, román 6.95 frt, árpa 7.80 frt. Helyi állománny: szeptember 30-án maradt: 79,631 drb; hozzá hajtattott: alvidékről kövér 7426 drb., sovány 496 drb., Szerbiából 4246 drb., Romániá-ból 2944 drb., magyar államvasutal 2309 drb., hajóval Syr-miai 412 drb., együtt 17,833 drb., összesen 97,464 drb. El-hajtattott: Felvidékre 433 drb. Bécsbe (m. h. 558 drb.) 2671 drb., Csehországba 1205 drb., Bodenbachon át 7769 drb., Rutkán át 892 drb., Dél-németországba 230 drb., Bu-dapesti fogyasztás 2618 drb., kültelki fogyasztás 100 drb., ma-gyar államvasutal 49 drb., összesen 15,967 marad állomány

81,497 drb. A részvény szállásokban 19,777 drb. van elhelyezve.

Az egészségrendőri és transito szállásokban maradt szep. 30-áról 12,357 db., hozzáhajtott: szerbiai 4246 drb., romániai 2944 drb., összesen 19,547 darab, elhajtott 5989 drb. marad állomány 13,508 drb. és pedig 4339 drb. szerb és 9169 drb. román. Az egészségi vizsgálatnál eddig 2917 drb. a fogyasztás alól kivonatolt és technikai czélokra feldolgoztatott.

Disznózsir: kész áru hordóval együtt 71—71.50 frt, október havi kötésben hordó nélkül 68—69 frt.

Szalonna: lanya üzlet, vidéki szalonna 61.50 frt, városi áru 63—64 frt, füstölt szalonna 71—72 frt.

Bécsi sertésvásár oct. 4-ikén. Összes felhajtás 3732 drb. és pedig 834 drb. nehéz, 1490 drb. középnehéz és 1408 drb. süldő; melyből 2078 drb. magyar, 1408 drb. orosz-lengyel, 206 drb. szerb és 90 drb. oláh fajta. Árak 100 kilonként: nehéz 50—52 frt, középnehéz 46—49 frt, süldő 42—48 frt; szalonna és zsir 65—68 frt.

Felelős szerkesztő: GAMAUF VILMOS.

Hirdetések.

A GAZDAKÖZÖNSÉG FIGYELMÉBE.

A beállott öszvetési időnyre, a buzábani üszkösödés ellen sok évi tapasztalat után kitünőnek bizonyult rozsda-üszög övszert ajánlok.

Adagja -- mely a szükséges használati utasítással ellátva van s egy hectoliter búzához tökéletesen elegendő -- 10 kr-ért kapható.

Tatay Miklós,

gyógyszerész és gazdasznál.
Sárkőzujlakon (Szatmármegye.)

(22.) (3-3.)

Lóhere, luczerna, baltaczimmagot,

valamint bármilyen néven nevezendő vetésre alkalmas gazdasági magvakat legmagosabb árak mellett vásárolnak

Wolfner és Weisz,

magkereskedők.

Bécs, I. Wallfischgasse 11. sz., hova szives ajánlatok (24) minta kíséretében intézendők. (3-14.)

Piaci árak.

A heti vásár		Egy hectoliter vagy métermáza*						100 kilo		1 köbméter	1 kilo
helye	napja	tiszta buza	olgy buza	rozs	árpa	zab	törökbuzza	széna	szalma	tüzifa	marhahús
Á r a k r a j o n a r o k b a n											
Beszterozo	oct. 4	800	650	650	—	270	550	210	60	320	36
Bressó	oct. 7	840	540	430	435	270	400	270	—	242	44
Galk-Szereda		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Décs	oct. 4	1190	950	880	430	305	640	420	220	280	40
Déva	oct. 1	1140	870	630	—	230	600	305	125	230	44
Erzsébetváros	oct. 8	750	650	550	—	170	500	325	180	350	44
Fogaras		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
K.-Fehérvár*	oct. 1	1072	975	840	—	600	560	250	150	240	46
Gy.-Sz.-Miklós	oct. 1	1100	825	625	—	300	625	280	—	160	40
Kolozsvár	oct. 6	830	—	600	—	260	520	250	240	300	46
K.-Vásárhely	oct. 6	1040	865	795	655	300	640	325	140	450	40
Hagy-Enyed	oct. 6	1000	890	690	—	136	570	290	170	260	44
K.-Ezében	oct. 7	790	670	510	440	310	540	140	80	375	46-48
Szegvár	oct. 6	710	470	475	—	225	500	125	80	180	44
S.-Sz.-György	oct. 3	900	820	490	400	220	420	250	160	250	40
Sz.-Régen	oct. 6	812½	662½	635½	—	285	475	220	110	240	36
Sz.-udvarhely	oct. 4	800	600	500	—	250	550	250	50	240	40

*) A csillaggal jelelt árak métermázásra értendők.

Mellékletek

100 darabonként 1 forint 50 kr-ával számíttatnak.

A hirdetés szövegét a t. megrendelők minden külön díj nélkül tetés szerint akárhányszor változtathatják.

Az „Erdélyi gazda” hirdetési díjszabályzata.

A kívánt tér megnevezése	t 1-3 1-6 1-12 1-18 1-24 1-30 1-36 1-42 1-52										
	széri hirdetésnél fizetendő forint										
1/16 v. egész oldal	7	20	35	65	95	120	140	160	180	210	
1/16 v. fél „	4	10	18	33	48	60	70	80	90	105	
1/16 v. negyed „	3	6	9	17	24	30	35	40	45	53	
1/16 v. nyolczad oldal	2	3	5	9	12	15	18	20	23	27	
1/16 v. tizenhatod „	1	2	3	5	6	8	9	10	12	14	

Ezenkívül 30 kr bélyegdíj annyiszor, a hányszor a hirdetés megjelenik.

Egyletünk t. tagjai és

lapunk t. előfizetői

25% vagyis egy negyedrészen engedményben részesülnek ha hirdetésük beküldésekor tagsági vagy előfizetői minőségükre hivatkoznak.